

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Diaconu Iurie,
Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Curnosov Valeri și avocatul acestuia, Spoială Vladimir, inculpatul Aman Aurel și avocatul acestuia, Cojocar Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 ianuarie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

*Aman Aurel Xxxxx, născut la xxxxxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx,
str. Xxxxxxx;*

*Curnosov Valeri Xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în
Xxxxxx, str. Xxxxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 12.04.2016 – 18.01.2017;*
- 2. instanța de apel: 20.04.2017 – 26.09.2017;*
- 3. instanța de recurs: 10.09.2018 – 12.12.2018.*

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 ianuarie 2017, *Aman Aurel* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activitate legală de circulația drogurilor pe un termen de 3 ani.

Curnosov Valeri a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activitate legală de circulația drogurilor pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă cererea procurorului în secția exercitare a urmăririi penale în cauze de criminalitate organizată și excepționale a Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Pitei Anatolie, cu privire la încasarea în mod solidar de la Aman Aurel și Curnosov Valeri a sumei de 17500 lei în contul Inspectoratului General al Poliției al MAI, cu titlu de cheltuieli judiciare, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, **Aman Aurel** având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scopul obținerii de profit, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală a intrat în posesia unei cantități de substanțe narcotice în formă de heroină, pe care o puneă spre realizare la prețul de 3000 lei per un gram de heroină.

În perioada 14.11.2015-02.12.2015, a înstrăinat unui agent sub acoperire, care acționa sub controlul organelor de drept, substanțe narcotice sub formă de heroină, cu masa totală de 4,258 grame, care la rândul său le primea de la Gusac Evghenii și Curnosov Valeri.

Conform raportului de expertiză nr. 10211 din 01 decembrie 2015, s-a constatat că, substanțele solide de formă neregulată de culoare galben-cafenie, în nouă pachetele din folie de staniol, ridicate la data de 14.11.2015 de la investigatorul sub acoperire Catană Sergiu, care le-a procurat de la cet. Aman Aurel, reprezintă substanță narcotică-heroină, cu masa totală de 1,674 grame.

Conform raportului de expertiză nr. 11062 din 16 decembrie 2015, s-a constatat că, substanța solidă în cinci pachetele din folie de staniol, ridicate la data de 02 decembrie 2015 de la investigatorul sub acoperire Catană Sergiu, care le-a procurat de la cet. Aman Aurel, reprezintă substanță narcotică-heroină, cu masa totală de 0,863 grame.

Conform raportului de expertiză nr. 11079 din 14 decembrie 2015, s-a constatat că substanțele solide de culoare portocalie, în nouă pachetele, ridicate la data de 20 noiembrie 2015 de la investigatorul sub acoperire Catană Sergiu, care le-a procurat de la cet. Aman Aurel, reprezintă substanță narcotică, heroină, cu masa totală de 1,721 grame.

Curnosov Valeri, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scopul obținerii de profit, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală a intrat în posesia unei cantități de substanțe narcotice

heroină, pe care o puneă spre realizare la prețul de 3000 lei per un gram de heroină.

În perioada 14.11.2015 – 02.12.2015, de către un agent sub acoperire, care acționa sub controlul organelor de drept, a procurat de la cet. Aman Aurel, care la rândul său le primea de la Gusac Evghenii și Curnosov Valeri, substanțe narcotice sub formă de heroină, cu masa totală de 4,258 grame.

Conform raportului de expertiză nr. 10211 din 01 decembrie 2015, s-a constatat că substanțele solide de formă neregulată de culoare galben-cafenie, în nouă pachetele din folie de staniol, ridicate la data de 14.11.2015 de la investigatomi sub acoperire Catană Sergiu, care le-a procurat de la cet. Aman Aurel, reprezintă substanță narcotice heroină, cu masa totală de 1,674 grame.

Conform raportului de expertiză nr. 11062 din 16 decembrie 2015, s-a constatat că, substanța solidă în cinci pachetele din folie de staniol, ridicate la data de 02 decembrie 2015 de la investigatorul sub acoperire Catană Sergiu, care le-a procurat de la cet. Aman Aurel, reprezintă substanță narcotică heroină, cu masa totală de 0,863 grame.

Conform raportului de expertiză nr. 11079 din 14 decembrie 2015, s-a constatat că, substanțele solide de culoare portocalie, în nouă pachetele, ridicate la data de 20.11.2015 de la investigatomi sub acoperire Catană Sergiu, care le-a procurat de la cet. Aman Aurel, reprezintă substanță narcotice heroină, cu masa totală de 1,721 grame.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura pentru combaterea criminalității organizate și cauze speciale, Corneliu Popescu, care a solicitat casarea sentinței, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea dispozițiilor privitoare la cheltuielile judiciare, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispus încasarea de la inculpații Aurel Aman și Valeri Curnosov a sumei de 17500 lei, ce constituie cheltuieli judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale, de achiziții de control, în cauza penală.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat:

- potrivit prevederilor pct. 14) alin. (1) al art. 385 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează inclusiv și chestiunea, cine și în ce proporții trebuie să plătească cheltuielile judiciare, ceea ce nu a fost menționat în sentință;

- conform prevederilor art. 227 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind, inclusiv și sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală;

- în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, "*Cheltuieli judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală*".

În această ordine de idei, procurorul a susținut că, mijloacele financiare care au fost cheltuite de către organul de urmărire penală la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume, la efectuarea achizițiilor de control, în rezultatul cărora au fost procurate cantități de droguri, și anume de heroină, urmează a fi restituite de către inculpați în contul organului care le-a pus la dispoziție, și anume contul de cheltuieli speciale al Inspectoratului general al poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Mai mult ca atât, a menționat că, inculpații Aman Aurel și Curnosov Valeri, în rezultatul acțiunilor sale infracționale, manifestate prin punerea în circulație a drogurilor, au beneficiat de mijloacele financiare sus indicate.

3.2. Inculpatul Aman Aurel și avocatul acestuia, Vladimir Cojocaru, care a solicitat casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Aman Aurel să fie achitat.

În motivarea apelului inculpatul Aman Aurel a invocat:

În ședința de judecată nu a fost interogat nici un martor al învinuirii care ar fi declarat împotriva lui și nici martorii apărării, interogarea cărora a solicitat-o în ședința de judecată în formă verbală și scrisă. Nu a fost demonstrată de fapt și de drept nici una din cele 4 cumpărături de control și anume 14.11.2015, 20.11.2015, 02.12.2015, în pofida existenței audio și video aparatajului, care, după spusele procurorului, așa zisul agent sub acoperire Catană Sergiu, în ședință nu au fost prezentate înregistrările video și audio a cumpărăturilor de control din 11.12.2015, demonstrează numai transmiterea de către inculpat agentului sub acoperire, Catană Sergiu, a banilor.

În ședința de judecată a explicat că, așa-zisul agent sub acoperire, Catană Sergiu, este

de fapt Chiperco Iurii, care i-a returnat datoria pentru automobilul procurat anterior. Toate cele 4 cumpărături de control nu dovedesc decât că, așa-zisul agent sub acoperire, Catană Sergiu, colaboratorii MAI au condus până la adresa str. Grigore Ureche, 51, mun. Chișinău, dădeau suma de bani și primeau pachetelele cu substanță narcotică. Prin asta se dovedește că, așa-zisul agent sub acoperire vinde colaboratorilor MAI pachetelele cu substanță narcotică, camuflându-și activitatea de vânzare a substanței narcotice și pentru a se eschiva de la răspunderea penală pentru acțiunile sale anterioare, a indus în eroare colaboratorii MAI, a falsificat cumpărările de control și astfel a întins o cursă.

Înregistrarea audio cu frazele descifrate, la care face trimitere procurorul, în realitate sunt niște discuții în legătură cu niște servicii de construcție, lucru care l-ar fi putut confirmat și martorii dacă ar fi fost audiați în ședințele de judecată, lucru care a fost refuzat, lipsind de dreptul la un proces de judecată multiaspectual și obiectiv.

În motivarea apelului avocatul Vladimir Cojocarul a invocat:

- prima și a doua achiziție de control, pe care se bazează acuzatorul de stat în susținerea învinuirii, în general nu sunt probate cu nimic, înregistrările video și audio lipsesc;

- înregistrarea video de la a treia achiziție de control, înaintată ca probă, arată doar că Aman Aurel primește careva bani, dar nu arată de la cine și pentru ce. Înseși, Aman Aurel declară despre aceasta, că pretinsul, Catană Sergiu este un cunoscut de al lui, și a fost filmat la un moment, când ultimul îi întorcea o datorie pentru automobilul cumpărat. Această înregistrare video nu arată transmiterea substanțelor narcotice la acel moment de la A. Aman la S. Catană, ceia ce este suspect și dă naștere la nedumeriri și întrebări la care n-a fost obținut nici un răspuns în timpul cercetării judecătorești;

- sentința de condamnare se bazează doar pe depozițiile agentului sub acoperire, Catană Sergiu, pe care nimeni nu l-a văzut. În instanța de judecată el n-a fost interogat și de către acuzatorul de stat n-a fost prezentat. Personalitatea martorului Sergiu Catană n-a fost secretizată, deci la solicitarea apărării el trebuia să fie interogat. Dar acest lucru n-a fost făcut. Solicitarea apărării a fost respinsă;

- la materialele cauzei penale sunt anexate procese verbale de fotografiere și înregistrare a numerelor bancnotelor, care precum că au fost înmânate lui Aurel Aman în timpul pretinselor achiziții de control. Dar în așa condiții se impune întrebarea de ce acești bani nu au fost ridicați de la Aurel Aman după sfârșirea pretrinselor achiziții de control, nici după prima, nici după a doua și nici după a treia achiziție. Acest fapt, adică neridicarea banilor precum ca plățiți pentru droguri lui Aurel Aman, impune suspiciuni

convingătoare în efectuarea acestor achiziții în realitate;

- acuzatorul de stat n-a prezentat, și nici în sentință nu este indicată, o lămurire convingătoare, de ce acești bani după fiecare achiziție nu au fost ridicați de la Aurel Aman, dacă aceste achiziții de control au avut loc în realitate;

- aceste achiziții de control nu și-au ajuns țelul, în sensul indicațiilor art. 138 CPP. Este evident și cert că, aceste achiziții de control nu probează comiterea de către Aurel Aman a unei infracțiuni;

- în înregistrările telefonice ale lui Aurel Aman nu se vorbește direct despre realizarea a cărorva substanțe narcotice.

3.3. Avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului Curnosov Valeri, prin care a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei hotărâri prin care Curnosov Valeri să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- activitatea specială de investigații poate fi realizată de către organele abilitate potrivit competenței, astfel măsurile speciale de investigații menite să asigure securitatea statului sunt în competența exclusivă a Serviciului de Informații și Securitate, de unde rezultă că, organele de poliție nu puteau iniția astfel de măsuri în afara procesului penal. Un alt aspect important îl reprezintă antrenarea drept colaborator sub acoperire a unei persoane anterior cunoscute de către Aman Aurel, care a indicat că, avea cu acesta raporturi de ordin patrimonial, în calitate de creditor și că, această persoană se află în custodia poliției în legătură cu comiterea unei infracțiuni. Identitatea acestei persoane prezintă interes deoarece acesta potrivit prevederilor legale poate avea și calitatea de angajat al MAI, iar potrivit ordonanței procurorului de autorizare a achiziției de control din 11 noiembrie 2015 este indicat ca, deja stabilit, însă neclar în baza căror probe, că Aman Aurel la începutul lunii septembrie 2015 a comercializat persoanei, care a fost acceptată drept agent sub acoperire tocmai în luna noiembrie 2015, o cantitate de substanțe narcotice, care din considerente incerte nu a servit drept obiect al investigațiilor și respectiv nu a fost incriminată drept infracțiune;

- atât în procesul-verbal de realizare a măsurilor speciale de investigații din 11 decembrie 2015 despre investigația sub acoperire, cât și în sentința judecătorească contestată este indicat că, despre faptul neadmiterii provocării lui Aman Aurel, de a comite infracțiunea a fost instruită persoana pe nume Casatchin Alexanr, a cărei atribuție la realizarea acestei măsuri speciale de investigații rămâne incertă, deoarece investigatorul sub acoperire are numele cifrat Catană Sergiu;

- la momentul desjurgării materialelor urmăririi penale din dosarul penal în cadrul

căruia urmărirea era realizată conform art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, fără a iniția o urmărire penală pe acest fapt, în spectrul investigațiilor este inclus și calificativul prevăzut la lit. d) al aceleiași norme penale, ca mai apoi instanța să recalifice acțiunile inculpaților potrivit art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, stabilind corect cu certitudine lipsa existenței unui grup criminal organizat, dar fără a indica că, pe calificativul respectiv nu au fost inițiate careva investigații, mai ales că, fapta se pretinde a fi realizată în mod prelungit și de aceea în textul acușării urma să fie indicată fiecare acțiune în parte;

- în cele stabilite de instanță este prezentă o calificare contradictorie a faptelor inculpaților, astfel instanța indică, Aman Aurel, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scopul obținerii de profit, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală a intrat în posesia unei cantități de substanțe narcotice în formă de heroină, pe care o pune spre realizare la prețul de 3000 lei per un gram de heroină.

Apoi instanța menționează că: în perioada 14 noiembrie 2015-02 decembrie 2015, a înstrăinat unui agent sub acoperire, care acționa sub controlul organelor de drept, substanțe narcotice sub formă de heroină, cu masa totală de 4,258 grame, care la rândul său le primea de la Gusac Evghenii și Curnosov Valeri.

Instanța indică inițial că, Aman Aurel, a intrat în posesia substanțelor narcotice în circumstanțe necunoscute, ca mai apoi să menționeze că, acestea au fost obținute de la Gusac Evghenii și Curnosov Valeri;

- mai mult decât atât, această calificare nu conține date importante cum ar fi locul comiterii fiecărei etape a infracțiunii, căci juridic aceasta este calificată de instanță drept o faptă prelungită, inclusiv modalitatea și circumstanțele concrete în care Curnosov Valeri a transmis substanțe narcotice lui Aman Aurel, de câte ori a avut loc această transmitere și care a fost cantitatea concretă, inclusiv condițiile potrivit cărora Curnosov Valeri transmitea lui Aman Aurel aceste substanțe;

- neconstatarea locului comiterii faptei penale pune la îndoială competența organului de urmărire penală și a instanței de judecată la examinarea acestor fapte;

- mai mult decât atât, acțiunile de provocare, sub forma măsurii speciale de investigații, realizate potrivit art. 135 Cod de procedură penală, conform alin. (3) al aceluiași articol nu puteau fi incluse în calificativul de acușare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către inculpatul Aman Aurel și avocatul acestuia, Vladimir Cojocar, avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului

Curnosov Valeri.

Admis apelul procurorului în Procuratura pentru combaterea criminalității organizate și cauze speciale, Corneliu Popescu, casată sentința în partea încasării cheltuielilor.

S-a dispus încasarea, în mod solidar, de la Curnosov Valeri și Aman Aurel suma de 17 500 lei în bugetul de stat.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, Aman Aurel și Curnosov Valeri, au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Examinând probatoriul prezentat, audiind participanții la proces, instanța de apel a considerat, vina inculpaților Curnosov V. și Aman A. în comiterea infracțiunii constatate în instanța de fond, dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței, și anume: declarațiile martorilor Capșa Pavel și Gusac Evghenii; declarațiile expertului din cadrul Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare, Jalbu Diana; procesul-verbal din 11.12.2015 de consemnare a măsurilor special; procesul-verbal din 14.11.2015 privind achiziția de control; procesul-verbal din 20.11.2015 privind achiziția de control; procesul-verbal din 02.12.2015 privind achiziția de control; procesele-verbale din 10.12.2015, 11.12.2015, 16.12.2015, 17.12.2015 și 18.12.2015 de consemnare a măsurilor special de investigație; procesele-verbale din 14.11.2015, 20.11.2015 și 01.12.2015 privind instalarea mijloacelor; proces-verbal din 10.12.2015 de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație; procesele-verbale din 11.01.2016, 13.01.2016 și 22.01.2016 privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor; procesele-verbale de ridicare din 14.11.2015, 20.11.2015 și 02.12.2015; raportul de expertiză nr. 10211 din 01.12.2015; raportul de expertiză nr. 11097 din 14.12.2015; raportul de expertiză nr. 11062 din 16.12.2015; raportul de expertiză nr. 34/12A-R-647 din 19.02.2016; procesul-verbal de efectuare a percheziției din 04.02.2016; procesul-verbal de efectuare a percheziției din 04.02.2016 la domiciliul Aman Aurel.

Instanța de apel a constatat că, materialul probator dovedește indubitabil faptul că, inculpații Aman Aurel și Curnosov Valeri au comis infracțiunea incriminată, și că, acțiunile lor au fost corect calificate și se încadrează în baza art. prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

În acest sens, a avut loc atentarea la relațiile sociale cu privire la circulația ilegală a

drogurilor, săvârșite de două persoane și în proporții deosebit de mari care a reprezentat obiectul juridic special al infracțiunii.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a exclus din învinuirea inculpaților agravanta, „*de grup criminal organizat*”, or potrivit prevederilor art. 46 Cod penal, prin grup criminal organizat se înțelege o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

Nu orice grup de persoane care au comis în comun o infracțiune poate fi considerat un grup criminal organizat, or, ultima noțiune este una mult mai extinsă și complexă în coraport cu prima, atât din punct de vedere structural, cât și din punct de vedere al pregătirii de comiterea unei sau mai multor infracțiuni.

Astfel, fapta incriminatoare, așa precum este descrisă în rechizitoriu și constatată în ședința de judecată nu evidențiază trăsăturile specifice unui grup criminal organizat.

Suportul probator dovedește dincolo de orice dubiu, inclusiv din stenogramele discuțiilor telefonice, faptul că, inculpații Aurel Aman cu Valeri Curnosov desfășoară o activitate comună de circulație a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a respins, ca fiind nejustificate, argumentele apelanților precum că, hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorilor protejați sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, deoarece concluziile nu se bazează pe declarațiile martorului protejat, deoarece declarațiile martorilor se confirmă și coroborează integral, atât cu probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, precum și cu celelalte acte procesuale efectuate în cadrul procesului penal care nu constituie măsuri speciale de investigație (rapoarte de expertiză, corpuri delictive).

Martorul Capșa Pavel, în cadrul urmăririi penale a declarat, că îl cunoaște pe Curnosov Valeri de aproximativ 20 ani, fiind în relații bune. Aproximativ în mijlocul lunii decembrie 2015 s-a întâlnit cu Curnosov Valeri și în cadrul discuțiilor a aflat că ultimul poate să găsească spre realizare substanțe narcotice-heroina. Dat fiind faptul, că este consumator de droguri, propunerea lui Curnosov Valeri l-a interesat. În perioada decembrie 2015-ianuarie 2016 a avut mai multe întâlniri cu Curnosov Valeri, de la care procura heroină. A menționat, că îl suna pe Curnosov Valeri și stabileau întâlniri. În cadrul întâlnirilor dânsul îi transmitea lui Curnosov Valeri bani, iar ultimul îi transmitea heroina. La majoritatea întâlnirilor pe care le avea, Curnosov Valeri era cu fiul său, Jenea. De multe ori s-a întâlnit cu Jenea de la care lua heroina și îi transmitea banii. A indicat, că

Valeri Curnosov vindea un gram de heroină cu prețul de 2400 lei.

Conform probelor cercetate, s-a constatat cert că inculpații s-au manifestat ca fiind determinați cu intenție directă, îndreptată spre circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin păstrarea și distribuirea, în proporții deosebit de mari.

De asemenea, au fost respinse și argumentele apelanților cu privire la faptul că, dosarul este fabricat și nu sunt probe care ar dovedi vinovăția acestora, deoarece suportul probator examinat dovedește contrariul, iar instanța de fond temeinic a pronunțat o sentință de condamnare.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Din considerentele expuse mai sus, instanța de apel a respins, ca fiind nefondate, apelurile declarate de către inculpatul Aman Aurel și avocatul acestuia, Vladimir Cojocaru, avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului Valeri Curnosov.

La stabilirea pedepsei inculpaților Aman Aurel și Curnosov Valeri, prima instanță a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod penal, anume: limitele speciale ale pedepsei prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, care se constituie între 7 și 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani; gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art. 16 Cod penal, ca infracțiune deosebit de gravă, de motivul acestora, ce constituie motiv material dar și de satisfacere a unor necesități ce constituie vicii interzise de lege, de persoanele celor vinoveți, de circumstanțele cauzei, ce se reflectă acțiunile și rolurile fiecăruia dintre membrii grupului; de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora.

Referitor la apelul procurorului, instanța de apel a considerat că, acesta urmează a fi admis deoarece mijloacele financiare care au fost cheltuite de către organul de urmărire penală la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume, la efectuarea achizițiilor de control, în rezultatul cărora au fost procurate cantități de droguri și anume de heroină, urmând ca acestea să fie restituite de către inculpați în contul organului care le-a pus la dispoziție, și anume contul de cheltuieli speciale al Inspectoratului general al poliției al

Ministerului Afacerilor Interne.

Mai mult ca atât, că inculpații Aman Aurel și Curnosov Valerii, în rezultatul acțiunilor sale infracționale, manifestate prin punerea în circulație a drogurilor, au beneficiat de mijloacele financiare sus indicate.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat oportun de a încasa în mod solidar de la inculpații Aman Aurel și Curnosov Valeri suma de 17500 lei în bugetul de stat ce constituie mijloacele financiare care au fost cheltuite de către organul de urmărire penală la efectuarea acțiunilor de urmărire peală, și anume, la efectuarea achizițiilor de control, în rezultatul cărora au fost procurate cantități de droguri, și anume, de heroină.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Inculpatul Aman Aurel și avocatul acestuia, Cojocaru Vladimir, care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și emitrea unei hotărâri de achitare a lui Aman Aurel.

În argumentarea recursurilor invocă următoarele:

- sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor;

- considerăm că în privința lui A. Aman n-a fost acumulat ansamblul de probe despre care se vorbește în art. 389 CPP, care ar arăta direct la fapta realizării de către ultimul a substabțelor narcotice;

- au fost interogați doar doi martori, declarațiile cărora nu demonstrează direct realizarea de către Aman A. a drogurilor și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

- prima și a doua achiziție de control, pe care se bazează acuzatorul de stat în susținerea învinuirii, în general nu sunt probate cu nimic, înregistrările video și audio lipsesc;

- în decizia sa, instanța de apel, arată că vina lui A. Aman este probată prin procesele verbale din 14.11.2016 și 20.11.2016 privind instalarea mijloacelor tehnice moderne pentru înregistrarea de imagini și convorbiri, conform cărora tehnica specială a fost examinată și transmisă investigatorului sub acoperire Catană Sergiu pentru a fi utilizată la achiziția de control (f.d. 48-53. vol. I). Dar unde sunt aceste înregistrări?

Înregistrarea de la a treia achiziție arată numai că Aman A. a primit careva bani, dar de la cine și penru ce nu este stabilit;

- sentința de condamnare se bazează doar pe depozițiile agentului sub acoperire

Catană Sergiu pe care nimeni nu l-a văzut. În instanța de judecată el nu a fost interogat și de către acuzatorul de stat n-a fost prezentat. În materialele cauzei nu sunt date că personalitatea lui S. Catană a fost secretizată, deci la solicitarea apărării el trebuia să fie interogat. Dar acest lucru n-a fost făcut. Solicitarea apărării a fost respinsă;

- la faza de urmărire penală confruntarea între Aurel Aman și Sergiu Catană n-a fost efectuată. Deci, prezența ultimului în instanța de judecată era obligatorie;

- la materialele cauzei penale sunt anexate procese-verbale de fotografiere și înregistrare a numerelor bancnotelor, care precum că au fost înmânate lui A. Aman în timpul pretinselor achiziții de control. Dar în așa condiții se impune întrebarea, de ce acești bani nu au fost ridicați de la A. Aman, după sfârșitul pretinselor achiziții de control, nici după prima, nici după a doua și nici după a treia achiziție. Acest fapt, indică neridicarea banilor, precum ca plățiți pentru droguri lui A. Aman, impune suspiciuni convingătoare în efectuarea în general a acestor achiziții în realitate;

- acuzatorul de stat nu a prezentat, și nici în senința instanței de fond nu este dată o lămurire convingătoare de ce banii susmenționați n-au fost ridicați în general de la A. Aman.

Ridicarea acestor bani ar fi dovedit cu certitudine veridicitatea și realitatea pretinselor achiziții de control.

Consideră că aceste achiziții de control nu probează comiterea de către Aman A., a unei infracțiuni. Alte probe despre vinovăția lui Aman A. nu au fost prezentate.

5.2. Inculpatul Curnosov Valeri și avocatul acestuia, Spoială Vladimir, care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Curnosov Valeri, din cauza lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia.

În argumentarea recursurilor invocă următoarele:

- nici una din probele invocate de instanța de fond și apel, nu confirmă în mod incontestabil vinovăția lui Curnosov Valeri în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiind examinate superficial și apreciate din start ca prelevante altor probe în defavoarea inculpatului, fapt inadmisibil;

- faptele incriminate inculpaților sunt bazate pe provocarea din partea angajaților poliției și persoanei angajate de aceasta în efectuarea unor acțiuni comune, iar potrivit art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin

provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savârșirea infracțiunii. Argumentul respectiv este întemeiat pe următoarele:

- însăși modul pornirii urmăririi penale este incert, deoarece procurorul s-a autosesizat examinând doar un raport al angajatului MAI bazat pe măsuri speciale de investigații realizate, după cum rezultă, în afara unui proces penal, care nu au anexat materialele acestor măsuri care să identifice categoria măsurii speciale de investigație, temeiul realizării acesteia, autorizația realizării, numărul dosarului operativ, etc, fapte care contravin prevederilor legale, totodată organul de poliție reprezintă organ de constatare și urma să întocmească actele de constatare a bănuielii rezonabile de comitere a unei infracțiuni care urma să le expedieze organului de urmărire penală a MAI și nu procurorului, astfel au fost încălcate concomitent mai multe prevederi legale stipulate la art. 24 alin. (3) al Legii privind activitatea specială de investigații nr. 59 din 29.03.2012 care prevede că: în cazul în care ofițerul de investigații constată o bănuială rezonabilă cu privire la savârșirea sau la pregătirea săvârșirii unei infracțiuni, el transmite imediat, prin raport, toate materialele organului de urmărire penală;

- un alt aspect important îl reprezintă antrenarea drept colaborator sub acoperire a unei persoane anterior cunoscute de către Aman A. care a indicat că avea cu acesta raporturi de ordin patrimonial, în calitate de creditor și că această persoană se afla în custodia poliției în legătură cu comiterea unei infracțiuni. Identitatea acestei persoane prezintă interes deoarece acesta potrivit prevederilor legale poate avea și calitatea de angajat al MAI, iar potrivit ordonanței procurorului de autorizare a achiziției de control din 11.11.2015 este indicat ca deja stabilit, însă neclar în baza căror probe, că Aman A. la începutul lunii septembrie 2015 a comercializat persoanei, care a fost acceptată drept agent sub acoperire tocmai în luna noiembrie 2015, o cantitate de substanțe narcotice, care din considerente incerte nu a servit drept obiect al investigațiilor și respectiv nu a fost incriminată drept infracțiune;

- atât în procesul-verbal de realizare a măsurilor speciale de investigații din 11.12.2015 despre investigația sub acoperire, cât și în sentința judecătorească contestată este indicat că despre faptul neadmiterii provocării lui Aman A. de a comite infracțiunea a fost instruită persoana pe nume Casatchin Alexanr, a cărei atribuție la realizarea acestei măsuri speciale de investigații rămâne incertă, deoarece investigatorul sub acoperire are numele cifrat Catană Sergiu.

Deși, în cererea de apel au fost invocate toate aceste temeiuri și motive, sus enunțate, instanța de apel nu s-a expus asupra acestora, lăsându-le fără examinare și apreciere, fapt

inadmisibil;

- totodată, este de menționat, că instanțele de judecată, examinând cauza penală în speță, au calificat greșit fapta incriminată, și anume:

La momentul dezbaterii materialelor urmăririi penale din dosarul penal în cadrul căruia urmărirea era realizată conform art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, fără a iniția o urmărire penală pe acest fapt, în spectrul investigațiilor este inclus și calificativul prevăzut la lit. d) al aceleiași norme penale, ca mai apoi instanța să recalifice acțiunile inculpaților potrivit art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, stabilind corect cu certitudine lipsa existenței unui grup criminal organizat, dar fără a indica că pe calificativul respectiv nu au fost inițiate careva investigații, mai ales că fapta se pretinde a fi realizată în mod prelungit și de aceea în textul acuzaării urma să fie indicată fiecare acțiune în parte;

- prin excluderea calificativului comiterii infracțiunii de un grup criminal organizat, instanța nu a motivat și nu a constatat clar coparticiparea dintre inculpați, astfel fără a specifica acțiunile concrete ale acestora și rolul lor la comiterea infracțiunii, fapt care are importanță nu doar pentru calificare ci și pentru individualizarea pedepsei, a stabilit vinovăția acestora la comiterea infracțiunii;

- în cele stabilite de instanță este prezentă o calificare contradictorie a faptelor inculpaților, astfel instanța indică că Aman Aurel, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scopul obținerii de profit, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală a intrat în posesia unei cantități de substanțe narcotice în formă de heroină, pe care o pune la dispoziție la prețul de 3000 lei per un gram de heroină.

Apoi, instanța menționează că: în perioada 14 noiembrie 2015-02 decembrie 2015, a înstrăinat unui agent sub acoperire, care acționa sub controlul organelor de drept, substanțe narcotice sub formă de heroină, cu masa totală de 4,258 grame, care la rândul său le primea de la Gusac Evghenii și Curnosov Valeri;

- mai mult decât atât, această calificare nu conține date importante cum ar fi locul comiterii fiecărei etape a infracțiunii, căci juridic aceasta este calificată de instanță drept o faptă prelungită, inclusiv modalitatea și circumstanțele concrete în care Curnosov V. a transmis substanțe narcotice lui Aman A., de câte ori a avut loc această transmitere și care a fost cantitatea concretă, inclusiv condițiile potrivit cărora Curnosov V. transmitea lui Aman A. aceste substanțe.

Neconstatarea locului comiterii faptei penale pune la îndoială competența organului de urmărire penală și a instanței de judecată la examinarea acestor fapte;

- reieșind din cele expuse accentuez că calificarea juridică, respectiv acuzarea lui Aman V., cât și a lui Curnosov V. nu este clară și concretă, astfel nu poate servi temei pentru condamnarea acestora;

- mai mult decât atât, acțiunile de provocare, sub forma măsurii speciale de investigații realizate potrivit art. 135 Cod de procedură penală, conform alin. (3) al aceluiași articol nu puteau fi incluse în calificativul de acuzare;

- cât privește nemotivarea hotărârii, la acest capitol este de menționat, că calificarea juridică a acțiunilor inculpaților este una contradictorie, astfel acuzarea este neclară și neconcretă, dar în afara de aceasta, probele cercetate de instanța de judecată nu confirmă vinovăția inculpaților deoarece se bazează în special pe măsurile speciale de investigații și rezultatele acestora;

- în cadrul examinării judecătorești atât martorii, cât și inculpații au prezentat alte declarații decât cele invocate în cadrul urmăririi penale, iar expertul audiat prin declarațiile prezentate a pus sub îndoială rezultatele expertizei la determinarea cantității substanțelor narcotice indicând că la Centrul de Expertize nu este o metodologie aprobată care să permită delimitarea cantitativă a substanțelor narcotice delimitându-le de alte substanțe;

- în cadrul instanței de apel, de către apărare și inculpați au fost solicitate mai multe demersuri privind audierea nemijlocită a martorului Catană, Capșa și efectuarea raporturilor de expertiză, iar toate aceste demersuri au fost respinse, fapt inadmisibil.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, invocând că acestea urmează a fi respinse, ca fiind inadmisibile, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate de acuzatorul de stat și anexate la materialele cauzei și cercetate în ordinea prevăzută de lege, dându-le aprecierea cuvenită.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sânt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, în vederea acestei statuări fiind prezente următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Din conținutul recursurilor declarate se constată că titularii acestora invocă ca temei

de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate.

Astfel, autorii recursurilor ordinare consideră că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea lui Aman A. și Curnoso V., considerând că aceștia urmau a fi achitați, pe motiv că faptele acestora nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, procurorul neprezentând probe convingătoare în confirmarea învinuirii.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel, verificând probele cauzei, întemeiat a conchis asupra temeiniciei concluziei primei instanțe privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată, expunându-se argumentat din care motive a menținut soluția instanței în această parte.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, adică, *circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere *declarațiile inculpaților, declarațiile martorilor Capșa Pavel și Gusac Evghenii; declarațiile expertului din cadrul Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare, Jalbu Diana; procesul-verbal din 11.12.2015 de consemnare a măsurilor special; procesul-verbal din 14.11.2015 privind achiziția de control; procesul-verbal din 20.11.2015 privind achiziția de control; procesul-verbal din 02.12.2015 privind achiziția de control; procesele-verbale din 10.12.2015, 11.12.2015, 16.12.2015, 17.12.2015 și 18.12.2015 de consemnare a măsurilor special de investigație; procesele-verbale din 14.11.2015, 20.11.2015 și 01.12.2015 privind instalarea mijloacelor; proces-verbal din 10.12.2015 de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație; procesele-verbale din 11.01.2016, 13.01.2016 și 22.01.2016 privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor; procesele-verbale de ridicare din 14.11.2015, 20.11.2015 și 02.12.2015; raportul de expertiză nr. 10211 din 01.12.2015; raportul de expertiză nr. 11097 din 14.12.2015; raportul de expertiză nr. 11062 din 16.12.2015; raportul de expertiză nr. 34/12A-R-647 din 19.02.2016; procesul-verbal de efectuare a percheziției din 04.02.2016; procesul-verbal de efectuare a percheziției din 04.02.2016 la domiciliul Aman Aurel, probe care sunt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel.*

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpaților, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulumul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Totodată, Colegiul penal menționează că, recurenții în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, indicând că instanța de judecată eronat și greșit a apreciat ansamblul de probe administrat.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din

numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate de către autorii recursurilor de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare.

Referitor la criticele avocatului Cojocaru Vl., precum că de către organul de urmărire penală au fost comise încălcări de ordin procedural ce contravin legislației, Colegiul penal le apreciază critic, deoarece, atât inculpatul Aman A., cât și inculpatul Curnosiv V. când a luat cunoștință cu rechizitoriul nu au avut obiecții conform art. 296 alin. (6) Cod de procedură penală.

Cu privire la argumentele avocatului Cojocaru Vl. precum că, fapta incriminată inculpaților nu este altceva decât o provocare organizată de către colaboratorii de poliție, Colegiul penal le consideră declarative, deoarece nu au fost prezentate careva probe ce ar demonstra că cineva ar fi avut intenția să-i provoace la săvârșirea infracțiunii incriminate, aceasta având drept scop evitarea răspunderii penale.

Instanța de recurs reiterează că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați în comiterea infracțiunii imputate, nu poate servi temei pentru achitarea acestora, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestora în comiterea infracțiunii în baza căreia au fost condamnați, iar cele invocate de recurenții sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs, ca fiind o modalitate de exercitare a dreptului de apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Critica adusă de recurenți referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt, care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sânt.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorii recursurilor declarate nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

În această ordine de idei, Colegiul penal concluzionează că instanțele de fond au judecat cauza în conformitate cu prevederile legale, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea exigențelor prescrise la art. 6§1 CțEDO.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Curnosov Valeri și avocatul acestuia, Spoială Vladimir, inculpatul Aman Aurel și avocatul acestuia, Cojocaru Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Aman Aurel Xxxxx** și **Curnosov Valeri Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **16 ianuarie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana